

Conjunția

A. Definiție

-este partea de vorbire neflexibilă cu rol de legătură atât în propoziție cât și în frază.

1) **În propoziție** leagă două părți de propoziție de același fel (doua SB, două NP, două AT, două COM)

Ex: *Ion și Maria* învață.
Ei sunt *harnici și ascultători*.
Elevii *silitori și disciplinați* obțin note mari.
Au cumpărat *cărți și caiete*.

2) **În frază** leagă două propoziții:

- a) *de același fel* (principale, secundare)
- b) *diferite* (o subordonată de regenta ei)

3) **Există situații** în care conjuncțiile pot să lege:

- a) două părți de propoziție diferite
- b) o parte de propoziție și o propoziție secundară
- c) două propoziții secundare

B. Clasificare

I. După alcatuire (forma)

- 1) *simple*: *și, nici, dar, însa, iar, ci, ori, sau, deci, deși, dacă, sa, ca*
- 2) *compuse*: *ca să, deoarece, întrucât, fiindcă*

II. După rolul lor

1) **coordonatoare** (cu rol de legătură atât în propoziție, cât și în frază; în propoziție leagă părți de propoziție de același fel, iar în frază leagă propoziții de același fel)

- a) copulative: *și, nici, iar*
- b) adversative: *dar, iar, însa, ci*
- c) disjunctive: *ori, sau, fie, ba*
- d) conclusive: *deci, asadar*

2) **subordonatoare** (cu rol în legătură numai în frază, unde leagă o subordonată (secundară) de regenta ei)

Tagirta Cristi